

# РЕШЕНИЕ

№ 5458

гр. София, 15.10.2020 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,**  
в публично заседание на 18.09.2020 г. в следния състав:

**ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев**

**ЧЛЕНОВЕ: Златка Илиева**

**Георги Бозуков**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Стоил Томов, като разгледа дело номер **4675** по описа за **2020** година докладвано от съдия Златка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – 228 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу решение от 04.03.2020г., постановено по НАХД № 13292 по описа за 2019 г. на СРС, с което е изменено наказателно постановление № 22-005899/22.07.2019 г., издадено от директора на Дирекция „Инспекция по труда“ С., с което на жалбоподателя [фирма] е наложена имуществена санкция в размер на 3000 лева на основание чл. 416, ал. 5, вр. чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда за нарушение на чл. 62, ал. 1 от Кодекса на труда, като размерът на наложената „имуществена санкция“ е намален на 1500.00 (хиляда и петстотин) лева. Със същата се иска решението да бъде отменено и вместо него да се постанови ново, с което се отмени изцяло НП. Твърди се, че съдебният акт е неправилен и незаконосъобразен, противоречащ на материалния закон.

Касаторът, редовно призован, не се явява, не изпраща представител. В представено писмено становище поддържа касационната жалба.

Ответникът, редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата. Представя писмен отговор. Моли съда да остави в сила атакуваното решение.

Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура намира касационната жалба за неоснователна, а обжалваното решение за правилно и законосъобразно.

Съдът, след като се запозна с обжалваното решение, съобрази доводите и становищата на страните, и обсъди наведените касационни основания, намира за установено следното от фактическа и правна страна:

Касационната жалба е допустима, предвид обстоятелствата, че е подадена от активно легитимирано лице в законоустановения 14-дневен срок от съобщаването на обжалваното съдебно решение.

Разгледана по същество същата се явява неоснователна.

С оспореното решение от фактическа страна е установено, че във връзка с проверка по спазване на трудовото законодателство, служители на ДИТ [населено място] на 17.04.2019 г. в обект - строеж на жилищна сграда с гаражи и фитнес на адрес - [населено място], район С., УПИ IX-981, кв. 95В, като строежът се извършвал от дружеството-жалбоподател [фирма], установили на мястото лицето Б. А. В., което полагало труд като кофражист. Лицето, заедно с още 5 работници, полагало арматура на трета плоча на строежа на обекта. В. бил с работно облекло. В собственооръчно попълнена декларация работникът посочил, че работи в дружеството „СС К.“ Е. като „кофражист“ на обекта от „4-5 месеца“, с работно време е от 08.00 часа до 17.00 часа и почивни дни - събота и неделя. В. посочил, че получава месечно трудово възнаграждение в размер на 560 лева. Отделно от това, при проверката от работодателя била представена декларация по чл. 402, ал.1 КТ , изготвена от техническия ръководител на обекта със списък на работниците на строежа на жилищната сграда, където под номер 6 било вписано и името на Б. В. с длъжност „кофражист“, работно време от 08 до 17 часа и последно получено трудово възнаграждение за месец март 2019 г., с положен и подпис от работника. След проверка в информационната система на НАП, било установено, че за В. няма подадено уведомление за регистриране на сключен трудов договор, валиден към 17.04.2019 г.

Въз основа на направените констатации бил съставен АУАН, а впоследствие и процесното НП за нарушение на чл. чл.62, ал.1 от КТ .

Изложената фактическа обстановка съдът е приел за установена въз основа на обективен анализ на събраните по делото гласни и писмени доказателства. Същият е изложил убедителни доводи относно това, че при издаване на АУАН и процесното НП не са допуснати съществени процесуални нарушения.

В касационната жалба се навеждат доводи за недоказаност на административното обвинение досежно датата на извършване на деянието. Твърди се, че в тази насока е налице противоречие между показанията на актосъставителя и посочената в АУАН и НП дата на извършване на проверката.

Действително, в разпита пред съда свидетелката Б. заявява, че нарушението е констатирано на 14.04.2019г. Видно обаче, от всички останали писмени доказателства, приложени към преписката и изрично описани в НП – протокол за извършена проверка, декларация на работника, списък на заварени да полагат труд лица, безпротиворечиво се сочи, че нарушението е констатирано на 17.04.19г. Ето защо, като е приел именно тази дата, вписана и в обжалваното НП, за такава на извършване на нарушението, и че същата е безспорно установена, съдът не е допуснал нарушение на процесуалните правила.

Настоящата инстанция намира, че не са налице основания и нови доказателства, които да разколебаят описаната фактическа обстановка и направените от първоинстанционния съд правни изводи. При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване. Становището на съда досежно фактите и извършването на нарушението се споделят изцяло от настоящия съдебен състав, поради което не следва да бъдат преповтаряни.

За да измени НП, съдът е приел, че наложената имуществена санкция в размер на 3000 лева е прекомерна, с оглед липсата на данни за други нарушения на трудовото законодателство, отстраняването на нарушението и целите на наказанието, предвидени в чл. 12 от ЗАНН. Същият е изложил съображения и за неприложимост на разпоредбата на чл.28 от ЗАНН.

Съгласно задължителното предписание, дадено с ТР № 3 от 10 май 2011 г. на ВАС, специалният състав по глава XIX, раздел II от КТ на маловажно административно нарушение по чл.415в КТ изключва приложимостта на общата разпоредба на чл.28 от ЗАНН. След постановяване на цитираното решение трайно практиката на съдилищата е ориентирана в тази насока.

Ето защо, като е обсъдил тази хипотеза и не е отменил НП на това основание, съдът не е допуснал нарушение на закона.

Изложените от първоинстанционния съд обстоятелства - че не са констатирани допълнителни вредни последици, че се касае за един работник, за единствено нарушение, както и че последното е отстранено, обуславят по-ниска обществена опасност на конкретното нарушение, предвид което правилно са отчетени като смекчаващи отговорността. Ето защо и тъй като административнонаказващият орган не се е позовал на каквито и да било отегчаващи отговорността обстоятелства, за да определи наложената от него имуществена санкция в размер на 3000 лева, т. е. над предвидения в закона минимален размер за извършеното нарушение – 1500 лева, правилно съдът е приел, че обжалваното НП следва да бъде изменено, като размерът на наложената на жалбоподателя имуществена санкция бъде намален до предвидения в закона минимум.

Предвид изложеното, настоящата инстанция намира, че първоинстанционният съд е

постановил правилно и законосъобразно решение, което следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на правния спор и заявеното изрично искане в тази насока, в полза на ответника по касационната жалба следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 лева.

Мотивиран така и на основание чл. 221, ал.2, предложение 1 от АПК, съдът,

#### Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от от 04.03.2020г., постановено по НАХД № 13292 по описа за 2019 г. на Софийски районен съд .

ОСЪЖДА [фирма],ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ап.1 ДА ЗАПЛАТИ на Дирекция „Инспекция по труда“ [населено място] юрисконсултско възнаграждение в размер на 100/ сто/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.